

Život A Smrt

Törr

Už se jen díváš jak protéká čas tvou zvadlou a vrásčitou kůží
a padá šedivý vlas k zemi ke které míří i tvůj poslední krok.

Studený dotek zhroucených těl
co kreslí čas do čtyř holých stěn
podivnou hru sis začal se životem hrát
netušils že osud ti dá dá vždycky mat

Dlouho sis hrál,
máš co jsi chtěl,
tvůj čas se krátí

Cítíš ten pocit a zkažený dech
s bolestí proniká jak hadí jed.
Na mozek snáší staletej prach
máš prázdněj pohled a skvrny na rukách.

Studený dotek a mrazivý sten,
už jenom čekáš na poslední den.
Bezmocnost svírá jak krutej vrah
na cestě k spasení máš velkej strach.